

komne. Jeg erindrer, at i sin Tid Ministeriet Reedtz-Thott . . . (*En Stemme*: Ingen Navne!) Jo, det er en historisk Kendsgerning desværre, at der har været et Ministerium Reedtz-Thott her i Landet. Nuvel, under dette Ministerium var der en Fagminister, der stod op i Odense og sagde noget, han aldrig skulde have sagt, og dette noget, han sagde, var oven i Købet efter den daværende Konseilspræsidents eget Hjerte, just det, han ønskede. Men han forstod, hvad ikke alle Politikere forstaa, at man skal ikke sige alt, hvad man ønsker. Men da Ministeren sagde dette, tog Baron Reedtz-Thott, der dog ellers ikke var en stærk Mand, Tordenkilen frem. I dette Tilfælde saa vi ingen Tordenkile, og jeg tror derfor, vi undertiden kunne faa den Fornemmelse, at dette Ministerium ikke er saa enigt, som det burde være, eller rettere, har manglet en Ting, som er en afgørende Mangel, en fast Aftale. Man faar uvilkaarlig det Indtryk, at der skulde være noget sandt i det Rygte, der gik om, at den højtærede Trafikminister ikke vidste, at han skulde være Minister, 2 Timer før han blev det, og ikke vidste, hvilket Departement han skulde have, førend i sidste Øjeblik. Jeg ved ikke, om det er sandt, men man skulde næsten tro det, naar Ministeriet ikke har faaet Tid til at *aftale* indbyrdes om det ganske simple Program: Vi ville tie og vente, til Forsvarskommissionens Betænkning kommer.

Under Islands Budget, hvor samtlige Bevillinger som bekendt ere samlede paa eet Sted, hvad jeg er glad ved, vil jeg angaaende Telegraf sagen gøre en Bemærkning. Om Debatten i den islandske Repræsentation skal jeg ikke tale, men jeg skal ganske i Almindelighed om selve Sagen sige, at jeg er ked af, at der ikke til Sammenligning ogsaa kom et Forslag frem, hvorefter Forbindelsen kom til at gaa over Norge i Stedet for over England. Men hvad jeg i hvert Fald er ked af, er, at det ikke af Ministeriet er blevet nøje undersøgt, om Danmark havde behøvet at give det store Tilskud, som vi give. Det staar for mig — jeg ved ikke, hvor jeg har det fra, jo, det ved jeg dog nok — som ingenlunde urimeligt, at den engelske Regering forlangte for at forny Store Nordiskes Koncession, at der af Hensyn til de engelske Trawlere skulde lægges en Ledning fra England til Island, og i saa Fald tror jeg, vi kunde have faaet den uden just at give det store Tilskud. Der kunde endda raades noget Bod herpaa, hvis den ærede Minister nu vilde forstaa

at benytte Stillingen. Jeg ser nemlig, at den danske Koncession ikke er bleven fornyet. Der er et Par Ting, vi ønske at opnaa af Store Nordiske. Først og fremmest, at Telegramtaksterne fra Island til København ikke blive større end — hvad de ellers vilde blive — fra Island til Edingburg eller Glasgow. Jeg skal ikke komme ind paa i denne Retning at oprulle noget Fremtidsperspektiv, men der er utvivlsomt en vis Fare ved at sætte en af vore Kolonier i Forbindelse med et meget stort Handelsland saaledes, at Forbindelsen er betydelig nærmere og billigere end med os. Netop fordi vi ere et lille Land, have vi den Pligt at passe meget nøje paa. Vi udgive mange Penge til Kolonierne, og det er sikkert, at vi ingen materiel Gavn have af dem, men et lille Land har nu en Gang en Trang til at have et enkelt Sted, hvor der er Vinduer ud til den store Verden, ud til andre Forhold. Men derfor ønske vi, at Island vedbliver at være i det Forhold til Danmark, hvori det staar. I Længden tror jeg, det er farligt at tillade vore Kolonier at fjerne sig fra Forbindelsen med Moderlandet. Jeg vil opfordre den ærede Trafikminister til, inden han fornyer Store Nordiskes Koncession, at aftale med det, at Telegramtaksterne ikke blive højere til Danmark end til Skotland.

Dernæst vil jeg gøre en Bemærkning om et Aktstykke, der har set Dagens Lys i Aar. Det er Hans Majestæt Kongens Udtalelse til det islandske Folk. Om denne vil jeg sige, at den (*Formanden* ringer.) — jeg forudsætter selvfølgelig og har Ret til at forudsætte, at den er underskrevet af en Minister —

Formanden: Jeg vil anmode det ærede Medlem om ikke at omtale Kongens Udtalelser her.

Birck: Maa jeg, inden jeg gaar videre, tillade mig at spørge den højtærede Formand, om denne Udtalelse ikke havde et Regeringspræg, idet den syntes at give Island et Løfte, og Ministrene for saa vidt, hvad enten den er underskrevet eller ej, ere ansvarlige for den.

Formanden: Om Formandens Afgørelser kan der ikke disputeres her.

Birck: Da ønsker jeg kun at sige, at jeg hører til dem, der ere meget bedrøvede over, at den islandske Opposition benytter Danmarks Navn, som den gør.